

Свіча пам'яті

(Присвячується Героям Небесної Сотні)

*Мамочко, вибач за горну хустинку
За те, що відриті будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.
О. Максимшин-Корабель*

Указом Президента "Про вшанування подвигу учасників Революції гідності та увічнення пам'яті Героїв Небесної Сотні" встановлено щорічне відзначення 20 лютого Дня Героїв Небесної Сотні – на знак вшанування відваги, сили духу і стійкості громадян, які віддали своє життя під час Революції гідності (листопад 2013 року - лютий 2014 року), захищаючи ідеали демократії, відстоюючи права і свободи людини, європейське майбутнє України.

Почалося все з відмови тодішнього голови Кабінету міністрів підписати угоду про асоціацію між Україною та Європейським Союзом 21 листопада 2013 року. Це призвело до народного протесту по всій Україні, який перетворився в добре організовану національну революцію, що зосередилася в Києві.

В ніч з 30 листопада на 1 грудня бандитський режим Януковича наказав підрозділу "Беркут" розігнати протестантів, нещадно б'ючи їх гумовими та пластиковими кийками. Багато хто з протестуючих студентів отримали важкі поранення, один з них помер, і кілька були заарештовані. Це стало поштовхом до масових протестів. Вимоги включали кримінальне переслідування тих хто замовив напад, звільнення Кабінету Міністрів, відставка президента України Януковича та демократичні вибори. Наступні спроби розігнати Майдан увінчались провалом, люди перемагали кількістю та силою духу.

Настав переломний, той страшний момент, коли пролунав перший постріл по беззбройних мітингуючих. Потім ще і ще... і ось – перший воїн Небесної Сотні – Сергій Нігоян, потім наступний, наступний...

Герої Небесної Сотні... Вони були звичайними людьми та незвичайними водночас. Але у їхніх душах палало гостре відчуття справедливості, добра та любові. Всі чесноти, зібрані разом. Безмежна відданість, мужність, любов до України, готовність підтримати та допомогти ближньому, підставити плече товаришу. Вони не могли інакше. Не вагаючись віддали життя своє – найдорожче, що в них було – за Україну, за майбутнє дітей, матерів, за нас віддали.

Революція гідності далася українцям дорогою ціною. Досі – більш як півтори сотні людей вважаються такими, що пропали без вісті. В українських та закордонних шпиталях рятували десятки важкопоранених. Навіть тоді, коли давно минув сороковий день після найбільш масового розстрілу людей – 20 лютого – Небесна Сотня поповнювалась Героями.

Ми здобули шанс жити в новій країні – вільній, справедливій, заможній. Здобули його надзвичайно дорогою ціною – втратою десятків життів.

Люди, які змінили історію України ціною свого життя.

Вічна пам'ять героям!